

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Parnassvs Poeticvs Mœsto-Lætatus

Höfflich, Hieronymus

Altdorpii, 1623

VD17 VD17 15:745589E

In prudentiam moralem viri humanissimi domini, M. Georgii Friderici
Blintzig/[...]

[urn:nbn:de:bsz:31-138658](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138658)

Quàm fautor Venerande, mihi patris instar amande
Epistola tua suaviores

Quæ meas pridem advolâre dextras,
Hinc promissa tuos repetit mea Musa penates,
Linguaq; debita ferens arboris
Filiæ indicem, salubrius

Illud ave, salvere jubet te Nestoris annos
Et virtuosiore cum marito

Omne contubernium domesticum,
Et tantum Hœfflichio (quem nosti) quippe misello
Pergas favere pristino favore,

Et favore, pascit ore supplice,
Cætera, cum forsân dabitur mox copia fandi
Coram, tacendo transeant avena.

Ultimo modo sonent Vale, Vale.

In Prudentiam Moralem Viri Huma-
nissimi Domini,

M. Georgii Friderici Blinzig/
Fautoris & amici amandi.

Quem dicam FRIDERICE te peritum?
Queis ornem FRIDERICE te peritum.
Sat dignè titulus? stupens profecto
Nescio, dubito, stupens profectò
Te Divo ingenio beatiorem.

Divo

Divo Judicio beatiorem.

Quid? an immerito voceris ipse

Quis? *Thirinthius Hercules secundus*

Pol! non immerito voceris ille

Quis? *Trinthius Hercules secundus.*

Vin? Monstrabo, fidem dabisq; verbis.

Quid quæso est celebris *Sophiâ*? mater.

An non est pia liberaliorum.

Artium, genuitq; pulchriores

Natas; ingenii celebrioris

Quas amore capis celebriore?

Forma præcipue Süaviorem,

Cæteris quoq; virtuosiorum

Dejanira tuis per omne membris

Et pulchræ similem per omne menti;

Ethicen FRIDERICE dedicare.

Petis connubio tibi perenni.

Sed quid? invidiosa pulchritudo

Cum spes subiaceat frequentiori

Proco, Diva parens *Sophia* talem

Vult sibi generum, laboriosa.

Qui pugnando manu suam beantem

Vincendo meritis fiet puellam;

Pugnas hæc frequens cohors procorum.

Timens, spe cadit auferens repulsum

Tu vero FRIDERICE perpolitus

Ingeni clypeis acutiorem

Pugnando fatagis nurum triumphans

G 5

Æter-

Æternùm propriam tibi dicasse
Nec curas Achelóios dracones
Errorum, galea valentiori
Ingeni superas valentioris,
Contemnisq; Achilójam bicornem
Divina Invidiam eruditione;
Vincens Herculeè beatiorem
Dejaniram Ethicam, tuam mereris.
Quid? an immerito vocatus ipse
Es *Thyrintius Hercules secundus*?
Pol! non immerito vocatus ille
Es *Thyrintius Hercules secundus*,
Robustis manibus suam puellam
Ille est promeritus? tuam puellam
Robusto ingenio vigens mereris;
Dejanira prior sepulta nigris
Subjacet tumulis egena lucis,
Sed contra tua nescit interire
Dejanira virens, & ipsa lux est.
An sic immerito vocatus ille
Es *Tyrintius Hercules secundus*?
Pol! major merito vocandus ipse es.
Qui *Thyrintius Hercules*; quid Ergo
Si factis celebrem superiori
Astrorum domui dedit vetustas
Alciden, biberet viri vetusti
Lætheos latices ne honos iniqui;
Te nostrum magis æstimationem

Hercu-

Herculem quoq; ponimus supremi
Atlantis scopulos super supremos.
Sed quid te FRIDERICE vir perite
Quid te denuo nos feramus astris.
Quo virtus tua te tulit prius jam ?
Unde quadrijugo scientiarum
Curru pervolitas, domus superne
Perlucens vitiis malis obefas
Lustras lumine virtuosiore,
Tibi quin potius tuos honores
Gratulamur, Ave sonante lingua.
Eja lumen Ave celebrioris,
Lumen ingenii, beatoris
Lumen ingenii, politioris
Lumen ingenii, *Viresce Cresce*
Et *lucesce* dies simulq; noctes
Dum sparsisse dabit tuum beatum
Lumen, nec *Lachesis* dolosiore
Cultello refecarit ipsa lucis
Fila; Splendida sicce posterorum
Nomen, laus & honos tibi virebunt.

Ad